

הקדמה לל"ט מלאכות שבת - הוצאה

1. משנה שבת דף ב'

יציאות השבת שתיים שהן ארבע ושתיים שהן ארבע בחוץ כיצד העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים, פשט העני את ידו לפנים ונתן לתוך ידו של בעל הבית, או שנטל מתוכה והוציא, העני חייב ובעל הבית פטור. פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונתן לתוך ידו של עני או שנטל מתוכה והכניס בעל הבית חייב והעני פטור:

2. גמרא שבת צ"ו

הוצאה גופה היכא כתיבא אמר רבי יוחנן דאמר קרא ויצו משה ויעבירו קול במחנה משה היכן הוה יתיב במחנה לוויה ומחנה לוויה רשות הרבים הואי וקאמר להו לישראל לא תפיקו ותיתו מרשות היחיד דידכו לרשות הרבים

3. רשב"א שבת ב'

אפשר לומר משום דהיא מלאכה גרועה שאילו פנה מזוית לזוית משא גדול פטור והוציא קצת מרשות לרשות חייב, מה שאין כן בשאר כל המלאכות שאינן אסורות אלא מצד עצמן באיזה רשות שתעשה.

4. אור זרוע הל' שבת סימן פ"ב

בפ' הזורק בעי הוצאה היכא כתיבה ולא בעי למילפה ממשכן אע"ג דהויא במשכן משום דמלאכה שאינה חשובה היא דמה מלאכה עשה שהוציאו מרשות מעיקרא חפץ והשתא נמי חפץ, ע"כ

5. פרשת בשלח – שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו

רש"י - במרה נתן להם מקצת פרשיות של תורה שיתעסקו בהם, שבת ופרה אדומה ודינין

6. אמת ליעקב ויקהל

7. תוספות רי"ד שבת צ"ו ע"ב

הוצאה לאו מלאכה היא מש"ה לא בעי היכא הות הוצאה במשכן כי היכי דבעי לעיל בפ' כלל גדול קשירה במשכן היכא הות קריעה במשכן היכא הות דהנהו ודאי דהוי מלאכות בעי היכא הוה הני מלאכות במשכן... אלא ודאי (הוצאה) לא תקרא מלאכה אלא מה שהיו עושים האומנים בגוף המשכן הילכך אם לא יאסור אותה הכתוב בפירוש אין לנו לאוסרה ומש"ה בעי היכא כתיבא

הקדמה לל"ט מלאכות שבת - הוצאה

8. מבי"ט ח"ג סימן קכ"ד

הוצאה היא תדירה בכל הדברים מרשות לרשות וקל לעשותה ואינה מלאכת אומנות שהיא מסורה לכל אדם ולכן אמרו שהיא גרועה

9. ר"ה דף כ"ט

כל מלאכת עבודה לא תעשו יצאו תקיעת שופר ורדיית הפת שחכמה היא ואינה מלאכה.

10. שו"ע הרב סי' ש"ה

מותר לומר לנכרי לחלוב הבהמה בשבת מפני שהיא מצטערת מרוב החלב ולא גזרו על אמירה לנכרי במקום צער בע"ח שהוא מה"ת ומכל מקום צריך שיטול הנכרי את החלב לעצמו... שלא התירו אלא האמירה משום צער בעלי חיים אבל לא שיעשה בשביל ישראל אלא בשביל עצמו שכשעושה בשביל ישראל הרי הוא שלוחו ממש והרי זה כאלו עשה הישראל בעצמו ששלוחו של אדם כמותו.. חכמים החמירו כן גבי שבת ויו"ט וכיוצא בהן אף בנכרי שנעשה שליח לישראל שיהא נחשב כמותו ממש.

11. חתם סופר סימן פ"ד

מוסכם בדעתי בלי ספק דלענין מנוחת שבת לא שייך שיהיה שלוחו כמותו דהתורה הקפידה על מנוחת גופו של ישראל ולא אגוף המלאכה

12. רמב"ם שגגות פרק י"ד

בית דין ששגגו והורו לעקור גוף מגופי תורה ועשו כל העם על פיהם בית דין פטורין וכל אחד ואחד מן העושים חייב חטאת קבועה שנאמר ונעלם דבר ולא כל הגוף, לעולם אין בית דין חייבין עד שיורו לבטל מקצת ולקיים מקצת בדברים שאינן מפורשין בתורה ומבוארים ואחר כך יהיו בית דין חייבין בקרבן והעושים על פיהם פטורין כיצד שגגו והורו שמותר להשתחוות לעבודה זרה או שמותר להוציא מרשות לרשות בשבת הרי אלו כמי שאמרו אין שבת בתורה או אין ע"ז בתורה שעקרו כל הגוף ואין זו וכיוצא בזה שגגת הוראה אלא שכחה לפיכך פטורין מן הקרבן וכל העושה על פיהן חייב חטאת בפני עצמו אבל אם טעו והורו ואמרו המוציא מרשות לרשות הוא שחייב שנאמר אל יצא איש ממקומו אבל הזורק או המושיט מותר או שעקרו אב מאבות מלאכות והורו שאינה מלאכה הרי אלו חייבין... ע"כ.